

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200073
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200073.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu : TOMARK, s.r.o., so sídlom v Prešove, Strojnícka 5, IČO: 31 712 428, právne zastúpený : JUDr. Martin Staroň, advokát, so sídlom kancelárie v Prešove, Hlavná 89, proti žalovanému : Národný inšpektorát práce, so sídlom v Košiciach, Masarykova 10, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného z 02. decembra 2016 č. OPS/BEZ/2016/5864 O-749/2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. októbra 2017 č. k. 4 S 8/2017-34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. októbra 2017 č. k. 4 S 8/2017-34 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 26. októbra 2017 č. k. 4 S 8/2017-34 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 02. decembra 2016 č. OPS/BEZ/2016/5864 O-749/2016 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Národný inšpektorát práce (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Prešov z 19. septembra 2016 č. k. P: 116/2016-R 2016/553/1517 (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým Inšpektorát práce Prešov (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“) uložil účastníkovi správneho konania (žalobcovi v konaní pred správnym súdom) pokutu vo výške 1.000,- eur podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce a podľa ustanovenia § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ tretom bode (právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci) zákona o inšpekcii práce a to konkrétne tým, že účastník konania - zamestnávateľ porušil ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože v kontrolovanom období 1-3/2016 porušil povinnosť viesť evidenciu o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov (OOPP), tak ako sa

zaviazal v internom predpise č. 02/2014 Poskytovanie ochranných prostriedkov platnom od 01.01.2014 v bode 5.3.2. a to konkrétne tým, že v prípade zamestnancov

- F. S., R. XX.XX.XXXX, S. J., R. XX.XX.XXXX, F. S., R. XX.XX.XXXX, S. P., R. XX.XX.XXXX, C. J., R. XX.XX.XXXX nevedol evidenciu OOPP kožené gamaše - chrániče predkolenia, špeciálne zväračské obleky značky MOFOS, respirátory 3M FFP3 a 3M FFP2 nevedol v evidencii konkrétny druh poskytnutých OOPP v prípade okuliarov, ktorých sú 3 druhy (okrem C. J.), nevedol v evidencii dátum pridelenia a podpis zamestnanca pri prevzatí OOPP ochranné zväračské rukavice ESAB a dátum pridelenia pri OOPP pracovné kombinézy, dvojdielne montérky, ochranná obuv s kovovou špicou a ochranná polovysoká obuv zlievarenska
- F. S., R. XX.XX.XXXX, S. J., R. XX.XX.XXXX, F. S., R. XX.XX.XXXX, C. J., R. XX.XX.XXXX nevedol evidenciu pridelených OOPP zväračský štít, zväračské masky, ochranné rukávniky, resp. ochrannú manžetu, ochranné kožené zástery, respirátory
- S. P., R. XX.XX.XXXX nevedol v evidencii OOPP podpis zamestnanca pri prevzatí zväračského štítu. Porušenie povinnosti zamestnávateľom bolo zistené v období od 21.01.2016 do 05.04.2016 pri výkone inšpekcie práce na pracovisku v sídle účastníka konania. Správny súd nárok na náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že preskúmaním veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

3. Ďalej správny súd skonštatoval, že z obsahu administratívneho spisu a preskúmaného rozhodnutia bolo zistené, že žalobné námietky nie sú dôvodné. Z ustanovenia § 6 ods. 2 písm. b/ zákona BOZP je povinnosťou zamestnávateľa na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci povinnosť bezplatne poskytovať zamestnancom, u ktorých to vyžaduje ochrana ich života alebo zdravia, potrebné účinné OOPP a viesť evidenciu o ich poskytnutí. Je nesporné, že táto povinnosť vyplývala aj pre žalobcu ako zamestnávateľa. Žalobca za účelom vedenia evidencie o poskytnutí OOPP vypracoval interný predpis č. 02/2014, označený ako Poskytovanie osobných ochranných prostriedkov, platný od 01.04.2014, ale v kontrolovanom období 01-03/2016 nevedol evidenciu poskytnutých OOPP v súlade s vypracovaným interným predpisom a ani iným spôsobom.

4. Kontrolovaný daňový subjekt síce predložil zoznam vydaných OOPP, z ktorého vyplýva, že síce poskytoval svojim zamestnancom potrebné osobné ochranné pracovné prostriedky, ale nevedol o tom evidenciu. Aj keď od 01.01.2014 zaviedol internú smernicu, ktorá jednoznačne ustanovila vzor evidencie, nebola v tomto rozsahu plnená. Nedostatky konštatované v protokole žalobca ani nenamietal a súhlasil s týmito nedostatkami. Tieto nedostatky následne odstránil, o čom predložil inšpektorátu práce aj dôkaz. Z toho jednoznačne vyplýva, že vytýkané nedostatky a porušenie povinnosti boli odstránené až po zisteniach konštatovaných inšpektorátom práce v protokole z vykonanej kontroly. Zároveň z toho vyplýva, že žalobca nevedol evidenciu o poskytnutí OOPP tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona o BOZP, a teda sa dopustil správneho deliktu podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce. Správne preto postupovali správne orgány, ak mu uložili za porušenie povinnosti vyplývajúcich pre neho z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ v treťom bode zákona o inšpekcii práce pokutu vo výške 1.000,- eur. Výška pokuty bola určená v dolnej hranici a správnymi orgánmi bola riadne odôvodnená. Nedôvodné sú preto námietky žalobcu uvedené v žalobe, že vo veci nebol správnymi orgánmi riadne zistený skutočný stav veci a že nebolo prihliadnuté na predložené listinné dôkazy.

5. Následne správny súd uviedol, že sa zaoberal len tými žalobnými námietkami, ktoré sa týkajú preskúmaného rozhodnutia, nezaoberal sa námietkami uvedenými v žalobe, ktorými žalobca poukazoval na postup správnych orgánov, ktorí by sa mali podľa jeho názoru zameriavať pri výkone kontroly na tých zamestnávateľov, ktorí o nej nevedú vôbec žiadnu evidenciu a pod. Tieto námietky považoval správny súd za neopodstatnené a nesúvisiace s predmetom konania.

6. Z dôvodu, že správny súd nezistil nezákonnosť rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového

správneho orgánu, žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

7. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní nebol úspešný. Nárok na náhradu trov konania nepriznal ani žalovanému, lebo nezistil, že by mu vznikol nárok na náhradu dôvodne vynaložených trov konania (§ 168 ods. 1 Správneho súdneho poriadku).

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti

8. Riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „kasačná sťažnosť žalobcu“ alebo „podaná kasačná sťažnosť“) sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania, alebo aby zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím prvoinštančného orgánu verejnej správy a vráti vec žalovanému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. Vzhľadom na to, že rozhodnutie kasačného súdu o merite veci možno očakávať až o niekoľko mesiacov, žalobca žiadal kasačný súd aj o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

9. Žalobca podanú kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku. Z obsahu podanej kasačnej sťažnosti tiež vyplýva, že žalobca podanú kasačnú sťažnosť odôvodnil aj tým, že správny súd nesprávnym procesným znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu.

10. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že správny súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia od bodu 1 pod bod 50 v podstate len opísal skutkový stav a listinné dôkazy. Až v bode 51 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že „aj keď žalobca od 1.1.2014 zaviedol internú smernicu, ktorá jednoznačne ustanovila vzor evidencie, nebola v tomto rozsahu plnená. Nedostatky konštatované v protokole žalobca nenamietal a súhlasil s týmito nedostatkami. Tieto nedostatky následne odstránil, o čom predložil inšpektorátu práce aj dôkaz. Z toho jednoznačne vyplýva, že vytýkané nedostatky a porušenie povinnosti boli odstránené až po zistení konštatovaných inšpektorátom práce v protokole z vykonanej kontroly.“ Z toho dôvodu považuje žalobca napadnuté rozhodnutie za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

11. Správny súd sa predovšetkým vôbec nevysporiadal so základnou žalobnou námietkou, že interná smernica (predpis č. 02/2014) žalobcu je interný dokument žalobcu a žalobca ho vydal nad rámec zákona a iných príslušných právnych predpisov. Nie je zákonnou povinnosťou žalobcu ako zamestnávateľa vydať internú smernicu (predpis). Z toho dôvodu čiastočné až zanedbateľné nedodržania vlastnej internej smernice nemôže byť vyhodnotené ako porušenie zákona o BOZP, o to viac, že ide len o formálne nedodržanie zapísania všetkých pridelených OPP, ktoré zamestnanci fakticky dostali od zamestnávateľa.

12. Ďalej žalobca uviedol, že predložil listinné dôkazy preukazujúce splnenie povinnosti evidovať pridelené osobné ochranné prostriedky zamestnancom v osobitnom evidenčnom liste, z ktorých bolo zrejmé, že

- u F. S., S. J., F. S., S. P., žalobca viedol evidenciu OOPP, uviedol v nej konkrétny druh OOPP podľa druhov (UVEX, BIELE), uviedol dátum pridelenia, dátum nového nároku ako aj podpis zamestnanca,
- u S. P. žalobca uviedol podpis zamestnanca v kolónke „zváračský štít“,
- u F. S., S. J., F. S., C. J., žalobca viedol evidenciu pridelených OOPP zväračský štít, zväračské masky, ochranné rukávniky, ochrannú manžetu, ochranné kožené zástery, respirátory.

13. Podľa žalobcu tieto listinné dôkazy boli predložené prvoinštančnému orgánu verejnej správy osobne pri výkone kontroly, avšak on ich bez odôvodnenia absolútne ignoroval a opomenul ich uviesť aj v oznámení o začatí správneho konania. Prvoinštančný orgán verejnej správy podľa žalobcu nemal vôbec začať správne konanie, a to práve na základe uvedených listinných dôkazov. S poukazom na uvedené žalobca neuznáva porušenie právnych povinností, ktoré malo spočívať v tom, že žalobca v období 1-3/2016 porušil povinnosť viesť evidenciu o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov tak ako sa zaviazal v internom predpise č. 02/2014 (Poskytovanie osobných pracovných prostriedkov) platnom od 01.04.2014 v bode 5.3.2..

14. Žalobca poukázal na to, že pedantne a zodpovedne vypracoval internú smernicu č. 02/2014, ktorá absentuje u mnohých ostatných zamestnávateľov, ktorých prvoinštančný orgán verejnej správy pre neexistenciu smernice nepostihuje a vzhľadom na neexistenciu smernice ani nemôže sankcionovať pre rozpor evidencie s internou smernicou.

15. Žalobca uviedol, že vždy dodržiaval internú smernicu č. 02/2014 označenú ako Poskytovanie osobných ochranných prostriedkov platnú od 01.04.2014 a poukázal aj na to, že prideliť uvedeným zamestnancom ochranné osobné pracovné pomôcky, pričom náklady na ich nákup má riadne vo svojom účtovníctve a zamestnanci riadne používali OOPP pri výkone svojej práce pre žalobcu ako zamestnávateľa. Prvoinštančný orgán verejnej správy začal správne konanie, v ktorom hrozila žalobcovi pokuta až do výšky 100.000,- eur za to, že žalobca údajne nevedel evidenciu pridelenia týchto OOPP uvedeným zamestnancom, resp. neuviedol dátumy, resp. chýbali podpisy. Žalobca viedol túto evidenciu a nezapísal len niekoľko odovzdaných položiek a za to má byť sankcionovaný. Žalobca by prijal sankciu, ak by neprideliť OOPP vôbec, alebo ich prideliť, ale vôbec by o ich prideliť nevedel žiadnu evidenciu, ale žalobca neakceptuje, že vytvoril vlastnú internú smernicu, prideliť OOPP a tieto riadne evidoval a za to, že nezapísal len tri alebo štyri položky OOPP pridelené zamestnancom, dostal pokutu 1.000,- eur.

16. Napokon žalobca uviedol, že ako jeden z najväčších zamestnávateľov v okrese Prešov vždy dodržiaval a dodržiava predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Zodpovedne prideliť zamestnancovi osobné ochranné pomôcky a prostriedky a vedie o nich evidenciu. Málokto zamestnávateľ v okrese Prešov vedie takú podrobnú evidenciu pridelených osobných ochranných prostriedkov ako žalobca, a to ešte pri takom vysokom počte zamestnancov ako má žalobca. Prvoinštančnému orgánu verejnej správy akoby ušla podstata zamestnávania a dodržiavania BOZP, nakoľko namiesto toho, aby kontroloval pridelenie OOPP a ich skutočné používanie v práci, kontroluje formálnu evidenciu a hľadá v nej chyby. Niektorí zamestnávatelia síce vedú evidenciu OOPP právne perfektne, avšak len tzv. „papierovo“ a reálne žiadne OOPP zamestnancom neprideliť.

17. Žalobca tiež poznamenal, že prvoinštančný orgán verejnej správy správne prihliadol na to, že sa jednalo o 12. inšpekciu za posledných 10 rokov a napriek tomu nebolo zistené opakované porušenie tej istej povinnosti. To znamená, že žalobca je zamestnávateľom, ktorý si riadne plní svoje povinnosti a ktorý aj pri niektorých nedostatkoch, ich ihneď odstráni. Tiež prvoinštančný orgán verejnej správy správne prihliadol na to, že u zamestnávateľa bolo za posledných 10 rokov 69 registrovaných pracovných úrazov, pričom ale táto skutočnosť nemá žiaden súvis s prejednávanou vecou ani s evidenciou pracovných pomôcok. Prvoinštančný orgán verejnej správy však na záver nesprávne uzavrel, že nevedením evidencie OOPP bolo zistené nedostatočne účinné riadenie ochrany práce aj vzhľadom na to, že sám zaviedol interné predpisy, avšak ich nedodržiaval. Ako bolo vyššie uvedené iní zamestnávatelia takéto predpisy ako tzv. interné, v ktorých sprísňujú sami sebe postup pri evidencii

OOPP, ani nemajú a preto sa ani nemôžu dopustiť porušenia takejto povinnosti a zamestnávateľ v dobrej viere v snahe zvýšiť ochranu zdravia pri práci ako aj svoj kredit pred Inšpektorátom práce Prešov pri častých kontrolách vzhľadom na vysoký počet zamestnancov, dostane sankciu za porušenie vlastnej internej smernice, ktorú ani nemusí mať.

18. S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že v správnom konaní dostatočne preukázal, že neporušil predpisy na zaistenie BOZP a riadne viedol evidenciu OOPP. Žalobca mal preto za to, že rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy vychádza z nedostatočne a nesprávne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho zhodnotenia dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci, z ktorého dôvodu je vecne nesprávne a nezákonné.

19. Žalobca poukázal aj na to, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy na str. 4 len uvádza, že odvolací orgán sa stotožňuje s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa ako aj to, že správny orgán prvého stupňa sa s námietkami účastníka konania aj s obsahom predloženej evidencie podrobne a dôsledne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. Takéto odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho orgánu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a preto je arbitrárne.

20. Napokon žalobca uviedol, že trvá na tom, že viedol relevantnú evidenciu o pridelovaní OOPP zamestnancom a neporušil žiaden právny predpis ani vnútornú smernicu.

21. Vzhľadom na to, že rozhodnutie kasačného súdu o merite veci možno očakávať až o niekoľko mesiacov, žalobca žiadal kasačný súd, aby priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, vzhľadom na to, že právnymi následkami napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma, keďže žalobca je prihlásený v rôznych projektoch na čerpanie peňažných prostriedkov zo Štrukturálnych fondov Európskej únie ako aj z rôznych rozpočtových kapitol ministerstiev a agentúr Slovenskej republiky a preto prípadné vymáhanie pokuty 1.000,-Eur by znamenalo pre žalobcu automatické vylúčenie z týchto projektov na výskum a vývoj leteckých zariadení, lietadiel a iných segmentov výroby žalobcu. Žalobca mal za to, že priznanie odkladného účinku predmetnej sťažnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

22. Žalovaný orgán verejnej správy sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom z 01. marca 2018 a uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím správneho súdu, ktorý považuje za vecne správny a zákonný a navrhol kasačnému súdu rozhodnúť tak, že po preskúmaní kasačnej sťažnosti túto zamietne ako nedôvodnú.

23. Žalovaný orgán verejnej správy bol toho názoru, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy ako aj rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Oba správne orgány podľa názoru žalovaného dôsledne vyhodnotili všetky skutočnosti zistené počas výkonu inšpekcie práce a zároveň sa vysporiadali aj s argumentáciou žalobcu obsiahnutou či už vo vyjadrení k začatiu konania alebo v odvolaní proti rozhodnutiu o uložení pokuty.

IV.

24. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

25. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej

správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnu žalobu sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

27. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

28. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

29. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len "sťažovateľ").

30. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

V.

Právny názor kasačného súdu

32. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým zamietol správnu žalobu vo veciach správneho trestania, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 02. decembra 2016 č. OPS/BEZ/2016/5864 O-749/2016, ktorým Národný inšpektorát práce zamietol odvolanie účastníka správneho konania a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Prešov z 19. septembra 2016 č. k. P: 116/2016-R 2016/553/1517, ktorým Inšpektorát práce Prešov uložil účastníkovi správneho konania (žalobcovi v konaní pred správnym súdom) pokutu vo výške 1.000,- eur podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce a podľa ustanovenia § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ tret'om bode (právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci) zákona o inšpekcii práce a to konkrétne tým, že účastník konania - zamestnávateľ porušil ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože v kontrolovanom období 1-3/2016

porušil povinnosť viesť evidenciu o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov (OOPP), tak ako sa zaviazal v internom predpise č. 02/2014 Poskytovanie ochranných prostriedkov platnom od 01.01.2014 v bode 5.3.2. a to konkrétne tým, že v prípade zamestnancov

- F. S., R. XX.XX.XXXX, S. J., R. XX.XX.XXXX, F. S., R. XX.XX.XXXX, S. P., R. XX.XX.XXXX, C. J., R. XX.XX.XXXX nevedol evidenciu OOPP kožené gamaše - chrániče predkolenia, špeciálne zväračské obleky značky MOFOS, respirátory 3M FFP3 a 3M FFP2 nevedol v evidencii konkrétny druh poskytnutých OOPP v prípade okuliarov, ktorých sú 3 druhy (okrem C. J.), nevedol v evidencii dátum pridelenia a podpis zamestnanca pri prevzatí OOPP ochranné zväračské rukavice ESAB a dátum pridelenia pri OOPP pracovné kombinézy, dvojdielne montérky, ochranná obuv s kovovou špicou a ochranná polovysoká obuv zlievarenska

- F. S., R. XX.XX.XXXX, S. J., R. XX.XX.XXXX, F. S., R. XX.XX.XXXX, C. J., R. XX.XX.XXXX nevedol evidenciu pridelených OOPP zväračský štít, zväračské masky, ochranné rukávniky, resp. ochrannú manžetu, ochranné kožené zástery, respirátory

- S. P., R. XX.XX.XXXX nevedol v evidencii OOPP podpis zamestnanca pri prevzatí zväračského štítu. Porušenie povinnosti zamestnávateľom bolo zistené v období od 21.01.2016 do 05.04.2016 pri výkone inšpekcie práce na pracovisku v sídle účastníka konania.

33. Kasačný súd sa v prvom rade musí vysporiadať s kasačnou námietkou žalobcu ktorá spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu pre jeho nedostatočné odôvodnenie v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, ktorú vzniesol žalobca v podanej kasačnej sťažnosti. V prípade, že je námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho súdu dôvodná, už táto okolnosť musí viesť podľa názoru kasačného súdu k zrušeniu rozhodnutia správneho súdu.

34. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu vidí žalobca v tom, že správny súd v napadnutom rozhodnutí v podstate len opísal skutkový stav a listinné dôkazy, navyiac, v napadnutom rozhodnutí sa nevysporiadal s jeho základnou žalobnou námietkou, že interná smernica žalobcu je interný dokument žalobcu a žalobca ho vydal nad rámec zákona a iných príslušných právnych predpisov. Nebolo zákonnou povinnosťou žalobcu ako zamestnávateľa vydať internú smernicu. Z toho dôvodu čiastočné až zanedbateľné nedodržanie vlastnej internej smernice nemôže byť vyhodnotené ako porušenie zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

35. Na úvod kasačný súd dáva do pozornosti, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu vždy musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

36. Odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom správny súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré Správny súdny poriadok kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka správneho súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Správny súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou žalobnou námietkou nezaoberal. Ak tak správny súd nepostupuje, porušuje právo účastníka správneho súdneho konania na spravodlivý proces garantovaný článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

37. Podľa názoru kasačného súdu je správny súd povinný sa vo svojom rozhodnutí vždy riadne vysporiadať so všetkými podstatnými žalobnými námietkami. Ak správny súd správnu žalobu zamietne, pričom sa zabudne zaoberať niektorou z podstatných námietok žalobcu v podanej správnej žalobe,

neostáva kasačnému súdu nič iné, ako jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť v zmysle § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie a to i vtedy, ak by žalobné námietky žalobcu kasačný súd mohol sám spoľahlivo posúdiť z obsahu predloženého súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu.

38. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 124/2006 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci prostredníctvom osobných ochranných pracovných prostriedkov je zamestnávateľ povinný bezplatne poskytovať zamestnancom, u ktorých to vyžaduje ochrana ich života alebo zdravia, potrebné účinné osobné ochranné pracovné prostriedky a viesť evidenciu o ich poskytnutí.

39. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode až treťom bode a šiestom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000 eur.

40. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3. zákona č. 125/2006 Z. z. inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

41. Podľa ustanovenia § 39 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú predpisy na ochranu života a predpisy na ochranu zdravia, hygienické a protiepidemické predpisy, technické predpisy, technické normy, dopravné predpisy, predpisy o požiarnej ochrane a predpisy o manipulácii s horľavinami, výbušninami, zbraňami, rádioaktívnymi látkami, jedmi a inými látkami škodlivými zdraviu, ak upravujú otázky týkajúce sa ochrany života a zdravia. Predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú aj pravidlá o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci vydané zamestnávateľmi po dohode so zástupcami zamestnancov; ak k dohode nedôjde do 15 dní od predloženia návrhu, rozhodne príslušný inšpektorát práce podľa osobitného predpisu.

42. V prejednávanej veci kasačný súd z obsahu súdneho spisu zistil, že správny súd sa nevysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu, keď správny súd zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysvetlil ako posúdil žalobnú námietku spočívajúcu v tom, že žalobca predpis č. 02/2014 „Poskytovanie osobných ochranných prostriedkov“ považoval za interný dokument, ktorý bol vydaný nad rámec zákona a iných príslušných právnych predpisov, nebolo preto povinnosťou žalobcu ako zamestnávateľa tento dokument vydať a z uvedených dôvodov nedodržanie vlastného interného dokumentu nemôže byť vyhodnotené ako porušenie zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedeným konaním správny súd porušil jednak ustanovenie § 134 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správny súd preskúmava rozhodnutie orgánu verejnej správy v medziach žalobných bodov, ako aj právo žalobcu na spravodlivý proces. Kasačný súd musí preto námietke žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia správneho súdu, ktorá spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho súdu, čo má za následok vadu konania v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, priznať relevanciu.

43. S ohľadom na vyššie uvedené závery kasačný súd nie je nateraz oprávnený posudzovať spornú otázku z vecného hľadiska. Vecné posúdenie by bolo predčasné, kasačný súd by vec posudzoval namiesto správneho súdu a tým by účastníkov správneho súdneho konania pripravil o posúdenie veci nižšou súdnou inštanciou.

44. Kasačný súd konštatuje, že ak žalobca v konaní pred správnym súdom uplatnil účinne námietky, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu správny súd náležite nevysporiadal, je nutné rozhodnutie správneho súdu považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok, že nesprávnym procesným postupom správneho súdu bolo znemožnené žalobcovi, aby

uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku).

45. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku, a preto rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26. októbra 2017 č. k. 4 S 8/2017-34 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere (ustanovenie § 469 Správneho súdneho poriadku). Jeho úlohou bude v ďalšom konaní, vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia správneho súdu so všetkými podstatnými námietkami, ktoré uplatnil žalobca v správnej žalobe, ktorá smeruje proti rozhodnutiu žalovaného orgánu verejnej správy. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

46. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v kasačnej sťažnosti domáhal aj priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd o návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nerozhodol z dôvodu, že k rozhodovaniu o tomto návrhu pristúpil kasačný súd až spolu s vydaním rozhodnutia vo veci samej, ako aj zo zreteľom na spôsob rozhodnutia o podanej kasačnej sťažnosti (zrušenie rozhodnutia správneho súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie).

47. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.